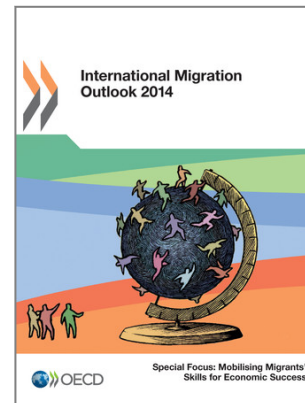

OECD *Multilingual Summaries* International Migration Outlook 2014

Summary in Polish

Przeczytaj całą publikację pod adresem: 10.1787/migr_outlook-2014-en

Przegląd migracji międzynarodowej w roku 2014

Streszczenie w języku polskim

Główne trendy

Jak wynika ze wstępnych danych z 2013 r., napływ imigrantów do krajów OECD ponownie zaczyna się zwiększać: w porównaniu z rokiem 2012 wzrósł o 1,1%, a liczba nowych stałych imigrantów sięgnęła około 4 milionów. Ten skromny przyrost stanowi efekt sprzecznych trendów rozwojowych w kilku dużych krajach stanowiących cel migracji. W przypadku migracji do Niemiec zanotowano dwucyfrowy wzrost — był to czwarty z rzędu rok zwiększania się migracji. W innych dużych krajach migracyjnych, takich jak Stany Zjednoczone, Włochy, Portugalia i Hiszpania, nastąpił zaś spadek liczby imigrantów. Migracja netto wciąż utrzymuje się znacznie poniżej poziomów sprzed kryzysu, ale w większości krajów OECD pozostaje wartością dodatnią. Wartymi uwagi wyjątkami są Meksyk, Islandia i Irlandia.

Odbicie wskaźnika stałej migracji jest spowodowane głównie zwiększeniem się swobodnego przepływu osób, który w 2012 r. wzrósł o 10%. W krajach OECD większość tego rodzaju migracji stanowi przepływ osób pomiędzy krajami UE. W 2012 r. liczba osób przemieszczających się w obrębie Europy po raz pierwszy zrównała się z wielkością legalnej stałej migracji spoza kontynentu. Najważniejszym krajem docelowym były Niemcy, które przyjęły prawie jedną trzecią migrantów w ramach swobodnego przepływu osób.

Ogólnie jednak migracja rodzinna nadal stanowi większość przepływów migracyjnych w krajach OECD, choć od 2008 r. jej poziom spada. W roku 2012 zmniejszyła się ona o 1,7% w porównaniu z rokiem ubiegłym, głównie ze względu na spadki w Hiszpanii, Włoszech, Stanach Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i Belgii. Od momentu rozpoczęcia kryzysu ekonomicznego emigracja zarobkowa także stale się zmniejsza: w 2012 r. obniżyła się o 12%. Dotyczyło to zwłaszcza Europejskiego Obszaru Gospodarczego, gdzie liczba imigrantów zarobkowych była o prawie 40% niższa niż w latach 2007–2012. W efekcie w 2012 r. legalna stała migracja z innych krajów do Europy była po raz pierwszy nieco mniejsza niż legalna stała migracja do Stanów Zjednoczonych.

W przeciwieństwie do migracji stałej migracja tymczasowa utrzymuje się poniżej szczytowych wartości z 2007 r., kiedy objęła 2,5 mln osób. W 2012 r. utrzymała się ona na poziomie 1,9 mln osób, czyli niższym o około jedną czwartą w porównaniu z rokiem 2007.

Konflikt w Syrii przyczynił się do 20-procentowego wzrostu liczby wniosków o azyl: w 2013 r. złożono 560 000 takich próśb. Najwięcej wniosków złożono w Niemczech — ich liczba zwiększyła się przez szósty rok z rzędu, sięgając 110 000. Na kolejnych miejscach znalazły się Stany Zjednoczone, Francja, Szwecja i Turcja. Jeśli chodzi o proporcje do liczby ludności, najwięcej osób ubiegających się o azyl i uchodźców przyjęła Szwecja.

W wielu krajach OECD dużo uwagi twórców polityki przyciągają studenci z zagranicy. Na całym świecie poza krajem obywatelstwa studiowało w 2012 r. 4,5 mln osób (75% z nich w krajach OECD). Odsetek ten zasadniczo nie zmienił się w ostatnich latach, choć obserwuje się spowolnienie jego wzrostu.

W 2012 r. liczba zagranicznych studentów w krajach OECD wzrosła zaledwie o 3%, znacznie poniżej średnich poziomów wzrostu w latach 2000–2005 i 2005–2011 wynoszących odpowiednio 8% i 6%.

Inwestycje w integrację imigrantów na rynku pracy

Imigranci w pierwszym i drugim pokoleniu odgrywają coraz ważniejszą rolę wśród siły roboczej. W krajach powstałych dzięki imigracji, takich jak Australia, Kanada, Nowa Zelandia i Stany Zjednoczone, jak również w Europie Zachodniej, imigranci są trwale zakorzenieni. W innych rejonach, np. w Europie Południowej, są oni natomiast stosunkowo krótko obecni w systemie edukacji i na rynku pracy, ale ich znaczenie się zwiększa.

Integracja imigrantów i ich rodzin jest głównym celem polityki w wielu krajach OECD już od co najmniej 15 lat. Do największych wyzwań należy prawdopodobnie pełne wykorzystanie potencjału umiejętności imigrantów. W realizacji tego celu może pomóc kilka metod:

- Szersze udostępnienie informacji o zagranicznych kwalifikacjach i zwiększenie zakresu ich uznawania.
- Zapewnienie imigrantom dostępu do programów aktywizacji na rynku pracy i płynących z nich korzyści.
- Umożliwienie imigrantom bardziej bezpośrednich kontaktów z pracodawcami.
- Udostępnienie dzieciom imigrantów wysokiej jakości edukacji i opieki w okresie wczesnego dzieciństwa.
- Organizowanie kursów językowych dostosowanych do umiejętności imigrantów.

Rozwój inteligentnych systemów zarządzania migracją zarobkową

Mimo że w krajach OECD utrzymuje się wysokie bezrobocie, migracja wciąż ma do odegrania ważną rolę w zaspokajaniu potrzeb rynku pracy i stymulowaniu wzrostu gospodarczego. Rola ta bardzo różni się w zależności od kraju, ale zauważa się wspólne dążenie do stworzenia warunków dla „lepszej” migracji zarobkowej, zwłaszcza wobec zmniejszenia restrykcyjności kontroli publicznej.

Politykę w zakresie migracji zarobkowej można wykorzystać do osiągnięcia różnych, czasami konkurencyjnych celów. Mogą one obejmować zaspokajanie doraźnych potrzeb związanych z zatrudnieniem oraz przyczynianie się do długoterminowego rozwoju demograficznego i siły roboczej. Mogą też dotyczyć szerszych aspektów rozwoju gospodarczego w takich obszarach, jak polityka inwestycyjna i handlowa, innowacyjność, produktywność oraz współpraca na rzecz rozwoju. Zrównoważenie tych celów wymaga pogodzenia sprzeczności, a aktorzy polityki w poszczególnych obszarach powinni współpracować na rzecz wypracowania spójnego podejścia.

Aby zapewnić, że migracja zarobkowa spełnia cele określone w polityce, korzysta się z wielu różnorodnych narzędzi, od określania limitów liczbowych migracji po selekcję potencjalnych imigrantów według kryteriów „punktowych”. Narzędzia te należy stosować w sposób elastyczny — pozwoli to stworzyć system zarządzania, który będzie dynamiczny i umożliwi reagowanie na pojawiające się wymagania. Aby migracja zarobkowa skuteczniej zaspokajała bieżące i przyszłe potrzeby w zakresie umiejętności, można zastosować wiele metod politycznych, takich jak:

- Opracowanie przejrzystych ram migracji zarobkowej.
- Określenie zestawu narzędzi politycznych z różnymi instrumentami dotyczącymi poszczególnych celów.
- Poprawa zarządzania kryteriami przyjmowania i zastosowanie dynamicznego podejścia do zarządzania migracją.
- Modernizacja infrastruktury usługowej.

Najważniejsze dane

- Wstępne dane wskazują, że napływ stałych imigrantów do krajów OECD zwiększył się w 2013 r. o około 1% w porównaniu z rokiem 2012, ale w 2012 r. spadł o 0,8% w porównaniu z rokiem 2011 r.

- Migracja zarobkowa od początku kryzysu gospodarczego stale spada i w 2012 r. obniżyła się o około 12%. Natomiast migracja wynikająca ze swobodnego przepływu osób wzrosła o 10%.
- Liczba osób ubiegających się o azyl w 2013 r. wzrosła o 20% w porównaniu z rokiem 2012.
- Na całym świecie liczba osób studiujących poza krajem obywatelstwa wzrosła od 2000 r. ponad dwukrotnie i w 2012 r. sięgnęła 4,5 mln, z czego 75% przypadało na kraje OECD.
- W 2012 r. ponad 10% wszystkich przepływów emigracyjnych przypadało na Chiny (z kraju tego wyemigrowało nieco ponad pół miliona osób), a na kolejnych miejscach uplasowały się Rumunia (5,6%) i Polska (5,4%).
- Na obszarze OECD przebywa ponad 115 mln imigrantów, co stanowi około 10% ogólnej populacji.
- W 2012 r. około 12,5% piętnastolatków — o 50% więcej niż dekadę wcześniej — miało oboje rodziców urodzonych za granicą. Ich integracja, zwłaszcza w przypadku rodziców z niższymi poziomami wykształcenia, jest źródłem coraz większego niepokoju.
- Kryzys uderzył w imigrantów z nieproporcjonalną siłą: spośród dodatkowych 15 mln bezrobotnych w krajach OECD od 2007 r. mniej więcej co piąta osoba urodziła się za granicą.
- Mimo kryzysu większość imigrantów pracuje. Jeśli chodzi o osoby słabo wykształcone, średni odsetek zatrudnionych jest większy wśród imigrantów (54,1%) niż wśród urodzonych w kraju (52,6%).
- W przypadku osób z wykształceniem wyższym odsetek pracujących imigrantów jest natomiast niższy niż wśród urodzonych w kraju osoby z tej samej grupy demograficznej (77% wobec 84%). Imigranci mający pracę o 50% częściej posiadają kwalifikacje za wysokie w stosunku do zajmowanego stanowiska.

© OECD

Niniejsze podsumowanie nie jest oficjalnym tłumaczeniem materiałów OECD.

Kopiowanie niniejszego podsumowania jest dozwolone pod warunkiem zamieszczenia informacji o prawach autorskich OECD i tytułu oryginalnej publikacji.

Wielojęzyczne podsumowania są tłumaczeniami fragmentów dokumentów OECD, pierwotnie opublikowanych w językach angielskim i francuskim.

Są one dostępne bezpłatnie w internetowej księgarni OECD: www.oecd.org/bookshop

Dokładniejsze informacje można uzyskać, kontaktując się z Działem Praw Autorskich i Tłumaczeń w Dyrektoracie do Spraw Publicznych i Komunikacji: rights@oecd.org, faks: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)

2 rue André-Pascal, 75116

Paris, France

Zachęcamy do odwiedzania naszej strony internetowej: www.oecd.org/rights

Przeczytaj pełną wersję w języku angielskim w iBibliotece OECD!!

© OECD (2014), *International Migration Outlook 2014*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/migr_outlook-2014-en